

B A N D O

Els Reis Magos del Orient,
molt desorientats enguañ,
per un fenomen extrañ
que no s'explica la chent,
casí apleguen en tardansa,
damunt d'este fred que pèla,
confundits per una estrèla
que ixqué per la llontanansa.

Una bola colossal
avansava presurosa
y la cola lluminosa
brillava com un fanal.
I els Reis Magos ofuscats
per el tamañ i p' el brillo
perseguien a un PLATILLO
per desgrasia equivocats.

I a l'Arabia s'entornaven,
pero gràsies a que pronte
Baltasar es doná conte
de la plancha qu'estiraven
i allá va tot el convoi
desfent de nou el camí,
i vos asegure hui
que demá están en Alcoi.

P' el monte del Castellar
baixen els cavalls en serie,
i la nit a la intemperie
tendrán, quisás, que pasar
pera tindre l'aplegá,
com es ya vella costum,
casí casí a micha llum
a les cinc de la vesprá.

Enguañ venen carregats
de automovils, futbolíns,
trisciclos, radios, patíns,
visicletes, novetats
que la ilusió sobrepassa;
escopetes, pilotóns...,
balóns no, porque balóns
en Alcoi abunden masa.

Pa les chiques chovenetes
porten damunt de un gamell
calses, abrigos de pell,
esensies y pinturetes.

A les velles, dentadures
pa rosegat peladilles;
als agüelos cajetilles,
caramelos, confitures,
paper, puros y pitillos,
i unes nòves inyeccions
que fan baixar les tensions
i menchar a tres carrillos.

A tots voldrán contentar
i deixarvos convensuts:
als homens que son peluts
maquinetes de afeitar;
i peluques als pelats,
bufandes, jerseis, corbates,
moqueros, boines, sabates
i sombreros afelpats.

Alcoiáns, tots a Cervantes
entre bulles i aspentóns;
i els que estiguen als balcóns,
si fa fret, rollats en mantes;
pero que tots els chiquets
aguarden contents i alegres
a que per l'ascala els negres
vachen puchanlos paquets.

No tingau susto ni pòr,
i tireulos al pasar
uns aplausos a Gaspar,
a Baltasar i a Melchor.